પારસી નાટક મંડળી

તબદીલે કીસમત

નાં

ગાયનો.

મુંબઈ:
કોટ, ફ્રીયર રોડપર મુંબઈ સમાચાર છાપખાનામાં કેખસરૂ
માણેકજી બરજોરજી મીનોચેહેરહોમજીનાએ છાપ્યું છે.

૧૯૦૬.

કીંમત ત્રણ આના.

બનામે ખુદા.

તબદીલે કીસમત.

૧.

રાંમનાંમ ભજીએ, વોહ યકતા તુહી હરી તુહી
બલી પ્યારારે—રાંમનાંમ
સાંજ સકારે નાંમ જપત હએં, તુહી હએ પ્રભુ
ન્યારારે—રાંમનાંમ
જબસે તેહારે નાંમ જપનકી માલા ફેરી દાતારે,
નાં મનમે કોઉ ઓર સમાંવત તન મન એ પ્રભુ વારારે,
ઝુટે લોગ જાંહાંનકેરે મીત ન દેખા કોએ,
મીનતર પ્યારા તુહીરે તુઝબીન હોવે ન કોએ—રાંમનાંમ

૨.

સમજ જરકી કરત રહત ભારી જુઆરી
બારી બારી પાવે ઘર દર જર ભારી જુઆરી—
સમઝાઉં કએસે માંનત નાંહી, અપની કહત સુનત નાંહી
તાસે મુરખકો સમઝાઉં કએસા,
તુ હટ ન કર સજત નાંહી કુચ્છ જર મુઝે દીલવા,
તુઝે નહીં દુ ઘેલા, નાંહક ખેલત બનત અનારી—સમઝ

૩.

મેહેરનીશાં પ્યશર કંહાં, જીસ્કો પરખા પુરફુન મીલા,
અપનાં અપનાં રહેજન મીલા, જગ એ ધનકા દુશમન મીલા
—મેહેરનીશાં
હજારો ખા ગએ દઓલત બહડાકર ઝુટા યારાનાં,
બનાં મુનીસ કોઈ હમદમ કોઈ નઓકર કોઈ જાંનાં,
અપનાં સમઝા જીસ્કો હમને વહી દુશમને જાન મીલા—મેહેરનીશાં

૪.

મએં બાવફા હું ન ડર આજ ઈધરકો આ નીકલા.
હું જાંનીસારોંમે કયું ખઓફસે ભરા નીકલા.—મએં
વો અઓર હોંગે જો તુઝકો ફરેબ દેકે ગએ,
ન છોડુંગા એ કદમ તુ હએ આશના નીકલા—મએં
સુનલે જગમે આએકે સબબે મીલીએ ધાએ.
નાં જાંને કીસ ભેસમે જો મનમોહન મીલજાએ—મએં બાવફા

૫.

પ્યારી બીન જરત રહું હરઆંન, હાય લગત દુઃખકા છીન છીન બાંન–
તડપ તડપ નિત રહત મોરા મન, મીલયે કયસે જાંનસે,
એકલ ચંદ્ર બદન બીન હરપલ, લગા નેહકા બાન, અધીર હય
જાંન—પ્યારી,૦
વો મન પ્યારી દિલદાર ભૂલે નહિ, ઉસ બીન અબ કલ આય નાં,
બીન પ્યારી સબ ધૂલ મોહે કોઈ, ફુલવારી મન ભાય ના,
યારો ચલો જરી ઉસે મનાઉં, બસ્તી સભી બીન જાંન.
લગત સુનસાંન—પ્યારી

૬.

પ્યારે કઐસા મઐં બનાં હું હુશીઆર દેખો દેખોરે,
પ્યારે ઉસે જો ન પાઉં મરૂં જાંન મઐં ગવાઉં,
ઝટપટ ચોરીસે મઐં જાઉં ઉસે ખીંચ કે લેઆઉં, બેકાર—દેખો દેખોરે
પ્યારી મોહનીઆં, ન્યારી સોહનીઆં, હોવેગી તેરી ગમખ્વાર
હાં હાં—હોવેગી તેરી ગમખ્વાર,
સબસે મઐં દાંનાં સીયાંનાં હું યાર,
તેરા જીનહાર નહી યતબાર મીલે કબ યાર—દેખો

૭.

શાદી રચાઉંગી હાર પીન્હાંઉંગી આ પ્યારે નીત નીત મોરે,
ખુશ મન મઐં તો કરૂં કરૂં તોરે, કલીઆં ખીલીયાં,
ખુશીયાં રચીયાં મન મોરા સમઝા—શાદી
દુલ્હા બનાંઉંગી ખુશી મનાંઉંગી હંસ હંસ તોરા કરૂં સીંગાર
ફુલોંકે હાર ચાંદીકે તાર ડાલુંગી વાર તોપે નીસાર,
ખુશ ખુશ તોરા કરૂંગી બેયાહ,
ખુશી રચાઓ ખુશી રચાઓ જાઓ—શાદી

૮.

રંગ મહલ સજા જાંન, બનાંઉંગા મઐં સોનેકા મકાંન,
જાંન માંન માંન, સીધા મેરા પાસા પડે મેરી જાંન મેરી જાંન,
અબ્હી ઈસઆંન અબ્હી ઈસઆંન, અબ્હી ઈસઆંન અબ્હી
ઈસઆંન—(જાઓ નહી તુમ્હારી મઐં જાંન લો પહેછાંન)
—રંગ મહલ
કઐસે સમઝાઉં મોરે પીહરવા તુ મોરી માંનત નાહીરે જા

તુને સમઝા હૂએ કયા મુઝે નાદાંન, અનજાંન ન બન માન
ખાંને તુ પકવા અએ જાંત—રંગ મહલ

૯.

કઐસી લગન લગી મોરી સુધ હરલીની
દેખત ભાલત નાંહી કુચ્છ શઓહર—કઐસી
જા દીનસે મોએ પી દુખ દીને, કછું નાહી સુઝ પડી,
એ મોરો બાપ પીયારે સુન લે કોઈ ઘડી મોહે ચએનાં
નાંહી, રાત દીન ન તો જગી—કઐસી

૧૦.

કટે અકેલે કબ જવાંની, ન હોજો કોઈ જાંની,
સુધ માંની બીસરાની, સુંન જાંની જાંની—કટે
ગુલફુલેતા સોહેજાંની, બુલબુલ કોઈ લાસાની,
માંનત જી નાંહી સુન મોરી આલી,
બીન દીલબર દીલજાંની, બારી ઉમરીઆમે સોહે.
સંવરીયા, ગ્યાંની, આંની, બાંની જાંની—કટે.

૧૧.

આગ તનમન લાગી કયસે બુઝાઉં—
કયા બતાઉં, કયા સુનાઉં, કલ ન પાઉં, જીસે જાઉં,
એ કીસકો દીખલાઉં—આગ૦
હાય ગઈ મંય હાર, પાસ નહિ વો યાર, દાતા કયસે રહું મન માર
કંથ બીના મંય કામની રોઉં કયસી કરૂં કરતાર
આ જા જલદી ઓ પ્યારે, ઓ ન્યારે, જરી સુખ પાઉં,
મંય તુજપે બલ જાઉં—આગ૦

૧૨.

અરી વારી ધનાં બનાં જોબનાં, પ્યારી ધનાં, પ્યારી ધનાં,
તારા બનાં, ન્યારા બનાં, એ જોબનાં, એ જોબનાં, એ જોબનાં.
એ જોબનાં
અએસસે બેયાહું, જીસે લુભાઉં, બાંકી અદા હએ નયા જોબનાં,
અરી આંને તો દે અભી પુરી બહાર, જરા જોબન ઉભાર પુરા કર તુ—સીંગાર,
મએં તો બેયાહ કરૂંગી ?
કયા ઉસીસે ?
તેરા હાથ પકડેગા,
કરૂં ઉઈ ઉઈ
તુઝકો માત કરેગા ?
ચલો જાઓ જાઓ
વારી અચપલ તેરી છલબલ, વહારે નખરા વહારે ગમજા
હાહાહા
તુમ હસ્તી કયાહો ?—દેખો એ
એક તો હો ઉજીઆલી રાત, દીલ લગાહો પી કે સાથ
મેરે દીલમે હએ એ ઘાત અબકે હોગી પીસે બાત
અભી કાંહાં શાદી અયાં, કઓન કહા, કીસ્સે સુનાં

૧૩.

ઉંચા હો દરજા નીચી હો પરજા બનું જો બાદશાહ મએં અએ યાર
સએદુકો મારમાર કએદુકો મારમાર દોનોંકો કરૂં મએં યાંહાંસે ફરાર—ઉંચા હો
સુલતાંન બનું જો મએં યાંહાંકા રહે સએદુ કએદુ ન બાંકા,
ફીર ખઓફ બતાઉં ઉન્હે જાંકા, ગર શાહ બનું જો મએં બાંકા
પુરી પુરી હો મેરી મુરાદ, સબકી હું દાદ, રાજીરહે પરજા—ઉંચા હો

૧૪.

બલમ કજરઓટી લઈવો જે નએનાં બીગડે જાએ
મીસ્સી લઈવો કજરા લઈવો દરપન બીન લલચાએ—બલમ
છોટી નનદીઆ મીસ્સી લગાવે સુરમાં લગાએ મુસકાએ
નએનોંસે નએનાં મીલાવે જીઠણીઆં મેરોભી મન લલચાએ
હાએ હાએ મેરોભી મન લલચાએ, બાંકી નજરીઆં,
મારૂં કટરીયાં, સએનોંસે સએનાં મીલાંઉ મન આએ,
તન મન ધન દુ જોબન બારી ઉમરીઆં જાએ,
હાએ હાએ બારી ઉમરીઆં જાએ

અનેલે પનપે જો મરતા રહા હો બસ વોહી જાંને
પ્યારી શકલ જબ દેખી મહોબ્બત આઇ જાતી હએં.
મુરાદોંપર શબાબ ઉન્કા જો જોરોંપર જવાંની હએં.
એ વો દીન હએ કે આંખોંમે શરારત આઇ જાતી હએં—

બારી ઉમરીઆં

૧૫.

તીલ તીલ્લાંનાં તનનનનનનન નાંદીર દીર તનનનન
તુન દીરદીર તનનનન તદીઅનરે, તનદેરેનાં તદરેદાંની—તીલ—
હજાર સાલ ઈબાદત કુનદ નમાજી નેસ્ત, કસેકે ઈશ્ક.
ન બાશદ ખુદાએ રાજી નેસ્ત (અરે વો બોલ ભુલગઈ)
તીલ તીલ્લાનાં તનનનનનનન—તીલ તીલ્લાંનાં

તાનુમ તાનુમ તાનુમ તાનુમ તાનુમ તાનુમ તુમ
(વાહ બીબી શીતાબ તુમપર નાંજીલ હો અજાબ

—તીલ તીલ્લાંનાં

१६.

બાલેપનેકા જોબનકા રસ લીઆગે માં
બાલેપનેકા નાંલેપનેકા છોટેપનેકા જોબનકા રસ લીઆગે માં—
જોબન જવાંનીમે માંનત નાંહી જીઆસે જીઆ
મીલાયાગે માં, મુઝે લીઆ ફંસા વોહ તો
અએસા હસા મેરે દીલમે બસા આંખો ઈશારા કીઆગે માં—
"અગરઆં તુર્કે શીરાજી બદસ્તારદ દીલે મારા"
(ચુપ બેસુરે એ ફારસીકે શેરકા મઓકા નહી હઅે)
(ભઈયાજી કસમ અપને ઉસ્તાદકી તુમ્હે ગાંનેકી
તમીજભી નહી હઅે, મઅેં ઈસી મારે
તુમ દોનોંકો નહીં લાતીથી)
ચશ્મે ફરીયાદસે કુચ્છ હમકો ઈશારા હોજાઅે
નાંમ હો આપકા ઓર કાંમ હમારા હોજાઅે
રાંમ ઝરૂખે બઅેઠકે જો સબકા મુજરા લે
જઅેસી જાકી ચાકરી જો વઅેસા વાકો દે—બાલેપનેકા

१७.

કરતા બતીઆં ગુનકી નીત ન્યાંરી, લુટું મારૂં
મજા લું નીસદીન ચલત ફીરત ન્યારી ન્યારી ન્યારી—કરતા
છલબલ જાંનું છલબલ જાંનું સરકો ઉતારૂં મારૂ
બલવાલા હું મઅેં ભારી ચીરૂં ફારૂં મારૂં હીકમત દો
લાસાની જાંની ચલ જાઅેગી એક તો ગ્યાંની
ન્યારી ન્યારી પ્યારી પ્યારી ભારી કારી સારી
ખટમટ ખટપટ કાંમ ઝટપટ ઝટપટ દાંમ લટપટ લટપટ
નાંમ જારી—કરતા બતીયાં

૧૮.

ઠાઠ હુએ ઈસ કદર યહાં કુએસા
હો ગયા યેહ મેરા મકાં કુએસા
અરશસે ફુરશતક હુએ બદલા રંગ
જમી કુએસી હુએ આસમાં કુએસા
સચ્ચા બનાંયા કયા શાદ કીઆ
બાદશાહી સચ્ચા બનાંયા કયા શાદ કીયા
દીલસે બરબાદ કીઆ, યારોને શાદ કીયા, કયું નામુરાદ કીયા.
જાંન જાંન જાંન, —સચ્ચા બનાંયા
હંસહંસકે બાત કીઆ હમસે જો ઘાત કીયા
યારોંને હાત કીયા, હાંહાંહાં, જરા લુંરે નાંચ
નાંચ નાંચ નાંચ નાંચ શાદ શાદ શાદ—સચ્ચા.

૧૯.

શાદમાંની હુએ બયાંનીસુનાંનાંકે આઈ નીશાની
જો હાથ, આજ રાત અએશકી ઘાત, ગાઓ
નાંચો શાદમાંનીકે સાથ—શાદમાંની
તુમ હો હમસે, હમ હુએ તુમસે, જાંન જાંન
સાથ હુએ, બહાર આજ રાત ઉઠ ફીક
કરેંગે સાથ, આત જાત, જાત આત, હાથમે હો
હાથ, થોડી રાત રહેંગે સાથ—શાદમાંની

૨૦.

મગ ગગ સાસા મમમ ગમપ પપ ગગ સાનીધપ સાનીધપ
ગમધપ રેગમ રેગમ રેગમ સા—

નીસા ધનીસા રેગમ રેગમ સારેગમ પધ ગપધસાની ધ મ મપધ
ધધ પધની નીની ધનીસા સાસાગ ગસા—પગ—

૨૧.

આઓ આઓરે મોરે પ્રેમકી ફાંસી ડારી
મતવારી કરદારી મોહે દીલસે બીસારી
મોરે નએન કટારી મારી ભારી—આઓ આઓરે
તુમરે દરસ બીના તડપત નીસદીન હમે ન સતાઓ
નહી ચએન હએ તુમ બીન, તન મન ધન વારૂં હાં,
બવસ્લ કયું કે મુબ્તદીલ હો હીજકે અઇયાંમ
મગર ખુદાઇ એ બીગડે હુએ સંવારે દીન
કુબ ઉસ્સે હોગી મુલાકાત એ મએં પુછું હું
જરા તુ દેખ નજુમી મેરે સીતારે દીન હાં હાં હાં હાં હાં હાં
—આઓ આઓરે

૨૨.

જાંન અબ મએં હારૂંગી મોરે સાવરીઆ
નેહે બીચ ભઇ મત બાવરીઆ—જાંન અબ
નાંહક ઘભરાતી ચએન નહી પાતી મન કયું
તરસાતી નીસદીન હમસાતી મરને તક સંઘાતી
સાતી બેધાતી—અબ મએ

૨૩.

બાત જો દીલમે થી ઠાંની, વોહી કરી ખુદાને હુઆ બાદશાહ
સુનરી દીવાંની—બાત જો

અરી એ બહુડીઆ સુન હું મએ ગ્યાંનો
મેરા રૂતબા જાંની, મએં તો બનાં બાદશાહ એએસા,
પાયા બહોલસા પએસા, તુ ઝુટા એએસા તએસા,
હંએ હંએ બોલી કયા, હંએ હંએ બોલી કયા?
બોલી તેરા સીર સુએ બકતા હએ ઝુટા ઝુટા કોઈ ગર સુન
પાએ મારે તેરે મુંહમે ઝુતા, કાદરમીયાં જાફરમીયાં
દોનાં ચોબદાર આઓ, બુહુડીઆંકો નીકાલો ઈસ્કો ધકકે
દેકે બાહાર ડાલો હુકુંમ હએ સુલતાંની—બાત જો.

૨૪.

બકી મદદ ભારી ધનકી મદદગારી પાઉંગારે
પાઉંગારે, હાંરે, ચમકા કરમ મોરા જાગી મોરી
કીસમત—રબકી.
અબ જરવાલા ભારી બનકે બસર કરૂં
નીડર નીડર અબ યાંતો મએંરે આઉંગારે
આઉંગારે હાંરે—રબકી.

૨૫.

મત છુડાઓ હમારી નગરીઆ, હમે મોઆફ કરો મોઆફ કરો
મોઆફ કરોજી—મત છુડાઓ.
કયું બડે ભાઈ હએન? હાં ભાઈ સચ હએ?
ખુસા હું ઝુતા હું દીલ ભરીઆ, (ઉફ)
લોગોંકો મારમાર તુમને ભગાયા, મરદુમ આજારી એઓર
લુચપન દીખાયા, દેખો એ ફલ પાયા (હાં)
અરેરેરેરે, કયુ બડે ભાઈ હએના? હાં ભાઈ સચ હએ

કએસી લીની હએ ખબરીયા, સચ કહો કએસી લીની
હએ ખબરીઆ, હમે મોઆફ કરો મોઆફ કરો મોઆફ કરોજી
—મત છુડાઓ હમારી

૨૬.

તુમે કુચ્છ કયા મેરી ખબરહી નહી
ઝુટા વલ્લાહ મએં બશરહી નહી—તુમે
હુકમ મએંનેહી તો દીયાથા એ,
કીસ તરહા મએં વોહ તાજવરહી નહી—તુમે
મુઝકો સઓદાઈ જાનતે હો કયું
આકલસે કયા મએં બહેરાવરહી નહી—તુમે

૨૭.

યા ખુદા મહેવેસનાં ગબરો મુસલમાં હએં તેરે
કઓન આલમમે હએ જીસપર નહી એહેસાં હંએં તેરે—યા ખુદા
જીન્નો ઈન્સાંનો મલક બેહરોબરો અજોંસમાં
તુ વો સુલતાંન હએ સબ તાબએ ફરમાં હંએં તેરે—યા ખુદા
આ ગયા બહેરે તબાહીમે હએ અબ અપનાં જાહજ
અપની રહેમતસે બચા હમ સબહી કુરબાં હએં તેરે—યા ખુદા

૨૮.

ફીક્ર હએ એ બડી બુઢેકો માર ન ડાલે કોઈ
હએ જો નમકહરાંમ ફાતીર ઈસ્સે હ પરીશાં ખાતીર—
ઠગ ઠગકે માલ લે ગયા હાલ કરદીયા ઉસ્ને મુઝકો
હએ પામાંલ, અએ ખુદા ઉસ્કો તુ જલ્દી નીકાલ
રવન વો કરેઆ ખુનસે લાલ—ફીક્ર

૨૯.

છોડુંગા ન જીતા મએં તો ખાઉંગા કલેજા, ફાતીર હએ નમકહરામ
તોડું ઉસ્કા ભેજા, હમદમ બન બન બન મીલ બએઠા પ્યારા
બન બન સબ માલ જો સમેટા,—છોડુંગા
અભી જાઉં કચ્ચા ખાઉં, ગરમીલે ચાબ જાઉ દુશમન
અપનેકો મજા મએં ગપખાંઉ જાઉં જાઉં પાઉં ખાઉં—છોડુંગા

૩૦.

દીલસે ઈમદાદ કરો બેકસો બાચારોંકી
રહે બુનયાદભી બાકી ન સીતમગારોંકી—દીલસે.
હો ન સુલતાનકો જબ અમને રઈયતકા ખીયાલ
કયું તરકકી ન હો ઉસ રાજમેં બદકારોંકી—દીલસે.
મએં મુબારકકો લીયે શમસકે ઘર જાતાહું
તબઅ મુશ્તાક હએ કુચ્છ અએસેહી ગમખ્વારોંકી—દીલસે

૩૧.

નીત ગુનકી બાત સુનાંવે, નેક સરૂપસે રંગ રચા રચા.
તનકે મનકે ગુલકો ખીલાવે ગાવે—નીત
મુખડા કવલ ખીલા, આંખ કટારી, કમર
લચક ઢંગ બનાવે, હર ગુલકો ગાલોસે બાગમે
લજાવે ઝપાંવે, મીલ ઝુલ હીલમીલ કર હંસહંસ
મનકો લુભાવે—નીત

૩૨.

નેહેસ હરગીજ નહી હમ નેહેસ બનાંતેભી નહી
નેહેસ હોતે તો નહુસતકો છીપાતેભી નહી—નેહેસ.

હમ હએ ગમખ્વાર તેરે તુઝસે દગા કયા કરતે
યારમારોંકો તો હમ પાસ બીઠાતેભી નહી—નેહેસ

કહેતે સચ હએ કે નહીં પોહોંચા તુઝે હમસે જરૂર
અએસે હોતે તો દોબારા યાંહાં આતેભી નહી—નેહેસ

૩૩.

બદલા લીઆ જી ભરકે, સએદુકો માર ખીલાઈ
કએદુકો માર ખીલાઈ દો હજાર અશરફી જુરમાંનેકી
અમ્માંકો દીલાઈ—બદલા

કોડોંસે પીટવા પીટવા કર ખુબ મારકે ખુબ મારકે,
શેહેરસે નીકાલ દીઆ, અઓર બુરા હાલ કીઆ
વો તો દોનો જીતે મર ગએ ડર ડરકે—બદલા

૩૪.

નેક હએ તેરા મુકદ્દર ખીલા ગુલશાન બનકર
ન્યાંમતે તુઝકો મીલી ફુલોંકા ખીરમન બનકર—નેક હએ

રાહત અએ યાર મીલી મેરે સબબસે તુઝકો,
અબ બતા તકતા હએ કયું મુઝકો તુ દુશમન બન કર—નેક

પાહોંચા જબ ફાએદા તો માન એ અહેસાનનાં મેરા
નહક અએ યાર ડરાતા હએ તુ રેહજન બનકર—નેક

૩૫.

વો દબદબા થા વો શાંનો શઓકત જો દેખે મુઝકો વો ગીર પડે.
માશુક જાંની થે સબ લાસાંની મુઝકો જો દેખા તો ફીર પડે—

એક એક કનીજથી તાબેદાર, ખીલઅત શાહાંનાં થા વો પુર બહાર
કોઇ પીન્હાતીથી કુલોંકે હાર, સચ કહેતા હુ મઐં અએ ચાર
શીશી ભરી ગુલાબકી સબ રંગ બીખડ ગયા
હાતોંકો દાગ દેકે તપનચા નીકલ ગયા
અમીર ઉમરાઓ થે જો વહાં સબ, વો બન ગયે થે તાબેદાર,
મગર મયે અકડા રહા સભોંસે એહી રખ્ખાથા દીલમે શુમાર
ઈસ્કો ડાંટ ઉસ્કો ડપટ, ગુલછડીકો દીયા ઝટક
—વો દબદબા થા

૩૬.

વારી જાઐજી શાહનશાહ તુમપર વારીઆં જી
તુમપર વારીઆં મઐં વારીઆં મઐં વારીઆં જી
જાગો જાગોજી સુબ્હા હુઇ બેદારીઆં જી—વારી
અંગસે બસન ખોલો, મુખસે સુખન બોલો
સબ જગમે હઐ ઇન્તેજારી અબ આંખે ખોલો
ઇતને સબબ હમ બીનતી કરત હઐ,
હુકમ કરો હમ જાઐ સબ બલહારીઆં જી—વારી

૩૭.

જાગોરે જાગોરે બાદશાહ મોરે,
ઉઠ બઐઠો ઉઠ બઐઠો બાદશાહ મોરે,
હમ વો નહી હઐ ધોકા ખાવે, બાત બાતમે
ઝટ ઉઠ જાવે, અરી ઓ ચુડઐલો, તુમ
જાતી હો કે અબ નહી સોને નહીં દેતી હો
જગાતી હો ચીલ્લાતી બાગોરે—જાગોરે

મેરે શાહા કયેસી બાતે હમ તાબેદાર સબ
ખાસાબી તૈયાર હયે હાજીરે દરબાર સબ
અબ પ્યારે મત સો, તખ્તપર રયોનક અફ્‌જા
હો, અરેરેરેરેરે બકેજા બકેજા બકેજા—જાગોરે

૩૮.

દેખી દેખી તુમ્હારી ચતરાઈઆં તુમ્હે કલકી ખબર નાહી;
(હાં) તુમ્હે પલકી ખબર નાંહી (વાહ) બાબરીયાં–દેખી દેખી
બસરી બજાયે આજ તુમ્હેહી રીઝાયે પીઆ નીત
ન બનો મત બાવરીયા, આઓ આઓ
હમારે સંગ ખેલો પીઆ, કયા મુઝે હો ભુલાતી
મેરા ચાહા જીઆ, આઓ આઓજી જલદી નાંચો
પીઆ, જરા લટકા મટકા ચટકેસે દેખો દેખો
ઈંગ્રેજી નાંચ યું કરતે (હાં કયસે ?)
સાસા ગગ સાસા ગગ મગગ મગરે સાંનીધપ
પાપાસાસા પાપાસાસા સાસાનીની ધધ ધપ
હોકે બાદશાહ નાંચતે હો કયા (અરેરેરેરેરેરે મયે
ભુલા તુ ગા)—દેખી દેખી

૩૯.

મુઝે દેતા હયે ચોબદાર એ ડાંટી,
આતા હયે દુસરા બાદશાહ યાંહાં હોજાઓ હોશીયાર
અપની અપની જગેપર સબ મીલ સાથી—મુઝે
એ તો હયે બેવકુફ ઈસ્કી સમઝપર હયે
જુઈ તુમ્હી હો બાદશાહ તુમ્હી હો બાદશાહ

ક્યું રે મેરા સમઝા દરજા રાજી હએ સબ મુઝસે પરજા
ચલાજા બદજાત નહીં મારૂંગા લાઠી—મુઝે

૪૦.

શુક્ર હએ ખુદાકા અએસા શાહ પાયાજી
સબકી દીં મુરાદેં અએસા વખ્ત આયાજી—શુક્ર
કીસ જબાંસે હો તેરી તારીફ અએ ખુદા
બખ્ત મેરા આજ જાગા યાંહાં મઅં આયાજી—શુક્ર
ખેલોરી ખેલોરી ખુશીઆં મનાંઓ,
આઓરી આઓરી ગાઓરી ગાઓરી
જીએ જીએ જુગજુગ મેરા શાહ
જીસ્કી બદઓલત પાઈ હુકુંમત,
જીએ જીએ શાહ સબ એ ઓલત
સબ મીલ મીલ મંગલ ગાઓ
દીલ એ ચાહાજી—શુક્ર હએ

૪૧.

મેરી હાલતે તબાહી ક્યાહી બેખુદીસે આઈ—મેરી
અપને આપ સબ કુચ્છ ખોયા ધનસે મઅંને હાથ ધોયા
અબ કુચ્છ મોસે બન નહીં આવે, કયા કરૂં ઈલાહી—મેરી
ભજો ભજો પરભુકા નાંમ, રાખો નીસદીન એ કાંમ,
કરેગા રાંમ ભલી ભલી સબ કુચ્છ તુમ પાઈ—મેરી

૪૨.

ડાલુંગા માર અગર આએગા મેરે દવાર
ફાતીર હએ નમકહરાંમ કરૂંગા કાંમ તમાંમ—ડાલુંગા.

ખોલુંગા દરવાજા અગર આએગા હરાંમજાદા
રૂંગા વાર નાંમપે પએજાર, થુ થુ—ડાલુંગા.

૪૩.

ગોરી તેરે ગોરે ગાલપર તીલકા દાગ હએ કાલા
મતવાલા બનાં મતવાલા—ગોરી તેરે.
ઓહોરી મેરી બરફી જલેબી તેરા હએ નખરા નીરાલ
આલુસી આંખ હએ બએગનસી નાંક હએ જીસમ
બનાં ભાજી પાલા,—ગોરી તેરે.
છુએ મત છેડે મત મુઝે તું લથેડે મત, બનાં હએ
બનાં હએ, કએસા મતવાલા, ખતા હુઈ ખતા હુઈ
મએને મોઆફ કીઆ લુચ્ચે તું ડરતા હએ કયું,
તેરા જોબન હો જાની દુબાલા—ગોરી તેરે.

૪૪.

ફીક્ર હએ બડી મોહે સહારા નાંહીં જરકા
ખાવેં પીવેં કાંહાંસે હમ ગુજારા કયું હો ઘરકા—ફીક્ર
અએશકા સાંમાં કાંહાંસે મએં લાવું, જર હો ચુકા
કએસે ગુજર ચલાઉં, પાઉં કએસે પએસા,
મએં પાઉં કએસે પએસા, ફીક્રસે મેરા દીલ
દમ દમમે ધડકા—ફીક્ર

૪૫.

હમને જો ચાહા વોહી તો મીલા હએ,
ખાઉં ખીલાઉં પીલાઉં ફીજા હએ—હમને

ગાડી બનાઉં, દો ઘોડે જોડાઉં, તુઝકો બીઠાઉં
મજા હએં મજા હએ—હમને જો
સાડી બનારસકી ચોલી પુંનેકી
દીલ્લીકા ઝુમ્મર હો જબ તો મજા હએ—હમને જો

૪૬.

શુ હએ તુઝપર એ જલ્લાદ, દગાબાજ
જાલસાજ કરકે બરબાદ તુ હુઆ શાદ
દોસ્ત નાંમુરાદ—શુ હએ
જો કુચ્છ બદમાંશી કી તુને મએં સબ સમઝા
પાઈ હએ ઉસ્કી સજા હએ એ મેરી રજા
તેરે લીએ બનુ મએં સઈયાદ—શુ હએ

૪૭.

ખુશ હએ જો હમ બખએર હુઆ કાંમ હએ યારો
લો કરોડ શુક્ર મીલકે ખુદાકા કરો પ્યારો—ખુશ
દીલકી કલી અભી અભી ખીલી ચલી ચલી ચમી
હવા ભલી ભલી, હએ કએસી ચજદાંકી દેખો
બાહાર ન રખ્ખો યાર દીલમે ગુબાર અએશ
મનાં લો—ખુશ હએ

તમામ શુદ.